

ledes, at man ved den indre Jærdsel paa Sjælland i mangfoldige Tilfælde ikke kunde komme fra det ene Tog til det andet, idet der nemlig var gaaet Tog, naar man kom til en Station med de Tog, som staaede paa Sjælland. Den ærede Minister stillede i Udfigt, at der vilde komme en ny Togplan. En saadan er kommen, men dersom den ærede Minister antager, at de Klæmper, som den Gang bleve paapegede, ere blevne formindskede ved den nye Togplan, er det ikke Tilfældet. Jeg skal ikke her ved Finanslovens første Behandling gaa ind paa Enkeltheder i saa Henseende, men jeg forbeholder mig ved Lejlighed at gøre den ærede Minister bekendt med en Række Tilfælde, hvor en saadan mangelfuld Forbindelse endnu fremdeles finder Sted. Der er en anden Klæmpe ved Jærnbanevæsenet her paa Sjælland, som jeg ogsaa tror, der er Aarsag til at paatale. Det er dette, at Togene, navnlig Tog, der gaa til Kjøbenhavn, selvfølgelig med Undtagelse af Kjøbene, komme i Reglen for sent. Jeg tror, at der i den Henseende ikke finder tilstrækkelig Appel Sted fra oven af, at der ikke indskræpes Fornødenheden af at holde Togplanernes Tider, og det er ingenlunde ligegyldigt. Dels er det i det Hele taget ikke ligegyldigt, om man kommer stundom $\frac{1}{4}$ Time, stundom længere Tid for sent til sit Bestemmelsessted, og dels gælder det særlig om det sidste Tog om Aftenen, som skal komme, jeg tror, Kl. 11,35 til Kjøbenhavn, at dersom det kommer $\frac{1}{4}$ Time for sent — hvilket meget almindelig sker, jeg tør næsten sige, det er Reglen — bliver Følgen deraf den, at enhver, som ønsker Befordring for sig selv eller for sin Bagage, maa betale dobbelt Pris, fordi Befordringen strækker sig ud over Kl. 12 om Natten. Man maa saaledes betale lige saa meget for at blive befordret til sin Bolk eller Logi i Kjøbenhavn, som det f. Ex. koster at føre fra Ringsted eller Sorø til Kjøbenhavn. Det er en Forbyrdelse af Rejsen, som kun skyldes den Omstændighed, at man ikke overholder Togplanen. Jeg skal ikke gaa dybere ind derpaa; jeg har kun villet pointere disse Punkter og tillader mig at henstille dem til den ærede Indenrigsminister til nærmere Undersøgelse og eventuel Afhjælpning.

Falkenstjerne: Jeg skal ikke have bedt om Ordet i Dag, hvis ikke det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgfreds (Trier) havde fremdraget Skolespørgsmaalene og derved nødt mig til at tage til Genmæle mod hele det Synspunkt, hvorunder han ser vort Kultusministerielle Budget. Den ærede Folketingsmand søgte særlig at fremdrage de

Kjøbenhavnske Skolers trange Naar, og jeg skal fuldt ud give ham Ret i den ene Side af den Betragtning, han fremførte. Naar vi se paa vort Kultusministerielle Budget, er det et Raas og et Uretfærdighedens Raas, det behøver man ikke at have noget særlig skarpt Øje for at komme paa det rene med. Det Kultusministerielle Budget er, saaledes som det nu foreligger, blevet til ved en Række Tilfældigheder, ved en Række Vilkaarligheder, for hvilke man forgæves vil søge et virkelig regulerende Princip. Naar derfor det ærede Medlem fremdrager det som en Uretfærdighed, at de private Kjøbenhavnske Latin- og Realskoler ikke nyde Gavn af den Understøttelse, som Staten i det Hele taget yder til Skolevæsenet heri Landet, skal jeg fuldt ud give ham Ret i, at det er en Uretfærdighed; men jeg vil paa den anden Side sige, at mig forekommer det, at den Uretfærdighed, der i det Hele taget findes i det nævnte Budget, betydelig vilde forøges, hvis den højtærede Kultusminister og det ærede Finansudvalg vilde imødekomme det ærede Medlem, og jeg tror, at de uheldige Skoleforhold, der findes her i Landet, vilde blive endnu uheldigere, hvis man virkelig fra Statens Side vilde gaa ind paa i en temmelig betydelig Udstrækning at støtte det private Latin- og Realskolevæsen i Kjøbenhavn. Det, der forekommer mig at være det aldeles fejlagtige i vort Kultusministerielle Budget, er, at den Understøttelse, som der ydes, ydes aldeles gennemgaaende til det højere i Stedet for til det lavere Skolevæsen. Den ydes til de Anstalter her i Landet, der gaa ud paa at opdrage Embeds- og Bestillingsmænd, medens den derimod ikke ydes til de Skoler, der særlig gaa ud paa at opdrage Arbejdere, virksomme Borgere, Folk, der overhovedet kunne bidrage til det økonomiske Livs Udvikling. Paa denne Vej ere vi Aar for Aar komne længere og længere ind. Ved de stadig voksende Tilflugt, som Aar for Aar gives til private Latin- og Realskoler i Provinsbyerne, drages Befolkningen fra Landet mere og mere til Byen; paa Landet hører det jo nu til Dags faktisk til Umulighederne at faa en nogenlunde tilfredsstillende og i alle Tilfælde videregaaende Ophøjsning. Den, der ønsker at komme ud over den allertarveligste Almueundervisning, maa nødvendigvis søge til Byerne, og det er denne uheldige Tilhøjelighed i Tiden, som jeg ikke kan se andet, end at vort Kultusministerielle Budget ved den Maade, hvorpaa det fordeles sine Understøttelser, Aar for Aar støtter. Den sidste Folketælling har jo med forbausende Klarhed godtgjort, i hvilken Grad Strømmingen gaar fra Landet til Byen, og Aar for Aar vokser